

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/1863/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120443928
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120443928.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo exekučnej veci oprávneného Lesy Slovenskej republiky, Odštepný závod Prešov, Obrancov mieru 6, 080 01 Prešov, IČO: 36038351, zast.: JUDr. Marek Morochovič, advokát, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, IČO: 31 808 689, proti povinnému G. E., nar: X.X.XXXX, J. XXXX/XX, XXX XX V., o vymożenie nepeñažného plnenia a trov exekúcie, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Miroslav Friga, so sídlom exekútorského úradu Nám. SNP 16, 091 01 Stropkov, ktorý ju vedie, pod sp. zn. 41EX 131/21, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/1863/2020 zo dňa 9. novembra 2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/1863/2020 zo dňa 9. novembra 2021 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **m á** voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/1863/2020 zo dňa 9. novembra 2021 v sume 63,22 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu.

odôvodnenie:

1. Dňa 09.11.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 33Ek/1863/2020 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie (výrok I.) a oprávnenému priznal nárok na náhradu výdavkov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (výrok II.).

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Exekučný súd je teda viazaný obsahom takýchto rozhodnutí (exekučných titulov) a musí z nich priamo vychádzať. V prípade, ak by existovali vady v čase priebehu základného konania, tie sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať. Súd preskúmaním návrhu spolu s prílohami zistil, že podkladom na vedenie exekúcie je právoplatné a vykonateľné uznesenie Krajského súdu v Prešove, č.k. 3Co/54/2019 - 451- exekučný titul. Základnými predpokladmi vedenia exekúcie voči dlžníkovi sú vykonateľný exekučný titul a skutočnosť, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá exekučný titul. Na základe predložených dôkazov a vyjadrení mal súd za preukázané, že oprávnený

sa domáhal vykonania exekúcie na podklade vykonateľného exekučného titulu. Ďalej exekučný súd uvádza, že nemá právomoc preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu vydaného v základnom konaní (konanie, ktoré predchádza exekučnému konaniu). Vykonateľnosť rozhodnutia je v zmysle § 232 CSP taká vlastnosť rozhodnutia, ktorá ukladá povinnosť plniť a spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami. Na základe uvedeného súd má za to, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne a v prípade, že dôjde k splneniu povinnosti vymedzenej exekučným titulom po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie je príslušným na zastavenie exekúcie súdny exekútor, ktorý je príslušný na priebežné zisťovanie stavu exekúcie. Voči exekučnému titulu je možné využiť opravný prostriedok tak, ako je to uvedené v jeho poučení. Až v prípade zrušenia exekučného titulu súdom by predmetný exekučný titul stratil účinky vykonateľnosti. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že tu nie je prítomný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol podľa vyššie citovaného ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.“

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej v podstatných bodoch namietal:

4. A) „tento exekučný titul ma mal teda zrejme zaviazat' k určitej povinnosti - rešpektovaniu deklarovaného práva, teda trpeniu prechodu aj cez môj pozemok, no v rozhodnutí samotnom nie je stanovená žiadna taká konkrétna povinnosť mne ako údajnej povinnej z tohto rozhodnutia, predmetné rozhodnutie deklaruje iba právo.“

B) naposledy obmedzila prechod cez jej pozemok 18.5.2019. „Avšak nepochopiteľne exekučnému súdu uniklo, že to bolo ešte pred samotným rozhodnutím krajského súdu o neodkladnom opatrení, ten rozhodol a vydal ho predsa až 23.5.2019 a doručil mi ho až niekedy v júni 2019, pričom v tomto uznesení, v jeho výroku sa ani žiadna z mojich parciel, cez ktorú by mal mať oprávnený prechod ani neuvádza! Túto vadu (doplnenie mojej parcely) odstránil súd nepochopiteľne akoby spätne až opravným uznesením dňa 16.1.2020!!! Až vtedy sa mohlo stať neodkladné opatrenie pre mňa vykonateľným a určite nie skôr ako v júni 2019. A tak nemohlo predsa nadobudnúť vykonateľnosť 2.3.2020, ako uvádza exekútor a exekučný súd. V tom je omyl a je jeho vykonateľnosť a právoplatnosť zle vyznačená. Okresný súd predsa o neodkladnom opatrení síce dňa 2.3.2019 rozhodol uznesením, ale tak, že návrh na jeho vydanie (správne) zamietol! O práve prechodu tak rozhodol a zriadil ho prvý krát až dňa 23.5.2019 odvolací súd na základe odvolania oprávneného, dovtedy žiadna taká povinnosť neexistovala! A ak k 18.5.2019 žiadna moja právna povinnosť či právo oprávneného neexistovalo, tak som ho nemohla v ten deň nijako porušiť a zadať dôvod exekúcie! Toto je v právnom štáte nemysliteľné, ako flagrantne súd pristupuje k návrhom na exekúciu a vôbec ich neskúma! ! ! , pritom ako som uviedla, dokonca aj v tom rozhodnutí prechod cez moju parcelu ani nebol určený, žiadna parcela v tom uznesení uvedená nebola mojim vlastníctvom, mojich nehnuteľností sa formálne rozhodnutie nedotklo a zmenilo sa to až opravným uznesením v januári 2020. Napriek tomu som do práv prechodu oprávneného nezasahovala ani po vydaní uznesenia, teda ani po 18.5.2019, resp. 23.5.2019.“

C) „Na začatie exekúcie predsa je potrebné viac, ako len návrh s falošným tvrdením, že povinný neplní súdne rozhodnutie a aké a kedy. Nemôže predsa stačiť len to, že oprávnený prehlási niečo, čo nakoniec nie je vôbec pravda a čo sa malo dokonca stať pred vydaním exekučného titulu.. Exekúcia totiž nemala byť vôbec začatá, lebo neexistoval pre jej začatie dôvod, súd dôsledne, resp. vôbec neskúmal oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie, hoci to bola jeho povinnosť. najmä ak sa jedná o také, nepeňažné plnenie, naviac určené takým rozhodnutím súdu. ktoré je v praxi nevykonateľné..... Oprávnený dôkazné bremeno neuniesol, nakoľko sa nepotvrdila pravdivosť jeho tvrdení, čoho následkom by mal byť jeho procesný neúspech. Súd by mal mať za teda to, že exekúcia sa dôvodne nezačala. Povinný naopak svojim tvrdením dodržiavania exekučného titulu uniesol dôkazné bremeno v tejto v exekučnej veci. Nakoľko povinný uniesol bremeno tvrdenia a oprávnený na podporu svojich tvrdení predložil dôkaz, ktorý jeho tvrdenia nijak nepreukazuje, teda sa nepotvrdila pravdivosť tvrdení oprávneného, a teda dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je jeho procesný neúspech a súd by mal konštatovať, že exekúcia sa ani nezačala dôvodne.“

D) Povinná namieta spôsob vykonania exekúcie.

E) Povinná taktiež tvrdí, že pri uplatnení práva oprávneným sa jedná o svojvoľné uplatňovanie práva v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom.

F) Záverom povinná namietala, že sa nejedná o žiadnu pozemnú komunikáciu v zmysle zákona a plocha slúžiaca ako cesta sa na danom mieste nemá ani nachádzať; jej stavebný a dopravnotechnický stav nie je vyhovujúci bezpečnej cestnej premávke; krajský súd svojím rozhodnutím zlegalizoval cestnú premávku na nelegálnej ceste, užívanie čiernej stavby a na súkromných pozemkoch hoci oprávnený má aj iný prístup k nehnuteľnostiam.

5. K uvedenej sťažnosti sa vyjadril oprávnený, ktorý uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne z ktorého dôvodu navrhuje sťažnosť zamietnuť.

6. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver, preto sa sudca v danej právnej veci stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 404/2021 zo dňa 13.10.2021 „ústavný súd v súvislosti s prvou sťažnostnou námietkou dodáva, že pokiaľ sa súd rozhodne odkázať na odôvodnenie rozhodnutia súdu nižšej inštancie, je taký postup prípustný za podmienky, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu je možné považovať za dostatočne odôvodnené /rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Boldea proti Rumunsku z 15.2.2007, sťažnosť č. 19997/02, bod 33, rozhodnutie vo veci Albert proti Rumunsku z 16.2.2010, sťažnosť č. 31911/03, bod 40/.“

15. Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia musí sťažnostný súd konštatovať jeho vecnú správnosť, a teda že povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by exekučný súd viedli k záveru o dôvodnosti podaného návrhu na zastavenie exekúcie tak, ako to napokon uzavrela aj vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení. Hoci sa vyššia súdna úradníčka nevysporiadala so všetkými námietkami povinného resp. nevysporiadala sa s nimi v takom rozsahu, ako to povinný očakával, uvedené súd prvej inštancie nepovažoval za tak vážne pochybenie, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec jej vrátil na nové rozhodnutie, pretože napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky považuje za vecne správne. Zároveň, súd prvej inštancie prihliadol na to, že zrušením napadnutého uznesenia by sa

na postavení povinného, ktorý podal sťažnosť, nič nezmenilo, nedošlo by k zlepšeniu jeho procesného postavenia.

16. V zmysle uvedeného, nad rámec skutočností uvedených v napadnutom uznesení ako aj vo vzťahu k sťažnostným dôvodom, uvádza sťažnostný súd nasledovné:

17. A) Priznané právo na jednej strane, znamená uloženú povinnosť na strane druhej. V tejto časti súd poukazuje aj na ust. § 45 ods. 1 Exekučného poriadku (exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok). Z uvedeného je zrejmé, že exekučný titul nemusí nevyhnutne ukladať povinnosť ale postačuje keď priznáva právo, tak ako tomu bolo v tomto prípade. Navyiac z výroku exekučného titulu je dostatočne jasné a zrejmé, že oprávnený a ním oprávnené osoby sú oprávnené užívať časť pozemku patriacu aj do vlastníctva povinnej, cez ktorú prechádza príjazdová cesta do areálu vo vlastníctve oprávneného. Uvedenému, súdom priznanému právu zodpovedá (prislúcha) logicky na druhej strane povinnosť povinnej mu v užívaní tejto časti nebrániť. Táto povinnosť vyplýva priamo z výroku exekučného titulu bez potreby existencie druhého výroku o uložení povinnosti. Tak ako už súd uviedol, každému priznanému právu prislúcha (zodpovedá) povinnosť druhých toto právo rešpektovať a nezasahovať doň. Tvrdenie povinného že bolo priznané „len“ právo a teda jemu nebola uložená žiadna povinnosť, nie je preto správne a je v rozpore s účelom nariadeného neodkladného opatrenia.

18. B) Exekučný titul - uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/54/2019-451 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 2.3.2020, tak ako už bolo správne konštatované aj v rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka. Vzhľadom k chybe v písaní došlo Krajským súdom v Prešove dňa 16.1.2020 k vydaniu opravného uznesenia v časti označenia LV (správne malo byť LV č. 1432, nie LV č. 1423). V prvom rade súd uvádza, že vlastníkom žiadnych nehnuteľností evidovaných na uvedenom LV č. 1432 - ktoré číslo LV bolo opravované, nie je povinná! Nie je preto zrejmé akú novú, inú parcelu vo vlastníctve povinnej mal Krajský súd v Prešove opravným uznesením doplniť ako ani nie je zrejmé z akého dôvodu by malo rozhodnutie nadobudnúť vykonateľnosť vo vzťahu práve k povinnej iným dňom. Povinná je vlastníčkou nehnuteľností evidovaných na LV č. 5128, pričom špecifikácia týchto nehnuteľností zostala opravným uznesením nedotknutá. K zmene došlo len v rozsahu vykonanej opravy! V druhom rade opravné uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/54/2019-782 nadobudlo právoplatnosť 27.7.2020. Návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený dňa 1.12.2020. Aj v prípade že by až právoplatnosťou opravného uznesenia došlo k zaviazaniu povinnej k strpeniu práva prechodu a prejazdu oprávneného (s čím sa však sťažnostný súd v žiadnom prípade nestotožňuje), návrh by oprávnený podal v čase keď už by uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/54/2019-451 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/54/2019-782 bola viazaná aj povinná.

19. C) Taktiež s tvrdením povinnej o nenáležitom zistení skutkového stavu prvostupňovým súdom, o tom, že nebola skúmaná dôvodnosť zastavenia exekúcie ako ani s tým, že oprávnený neuniesol dôkazné bremeno, nie je možné sa stotožniť. Žiadosťou o poskytnutie súčinnosti zo dňa 2.8.2021 (t. j. pred vydaním rozhodnutia o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie) vyzval prvostupňový súd súdneho exekútora na oznámenie či porušovanie povinností zo strany povinnej trvá. Z uvedenej odpovede súd zistil, „existujúci stav odôvodňuje výkon exekúcie, nakoľko povinnou osadené prekážky na prístupovej komunikácii t. j. betónové zátarasy (panely) a motorové vozidlo sú aj naďalej umiestnené na identickom mieste ako v čase vydania ex. titulu.“ Navyiac súčasťou uvedenej odpovede bola aj fotodokumentácia z ktorej uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývali.

Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/54/2019-451, konkrétne bodov 7, 9, 20 vyplýva „z ďalších sťažností od spoločnosti SATUREL, s.r.o. zo dňa 24.4.2019, JEDÁLEŇ- M.O., s.r.o., Lesostav Poprad zo dňa 23.4.2019 a M+Z, spol. s r.o. vyplýva, že príjazdová cesta k areálu žalobcu je blokována a to betónovými blokmi, osobnými automobilmi, čo spôsobuje jednak obmedzenie podnikateľskej činnosti v dôsledku odrádzaniu zákazníkov a zároveň aj nemožnosti zásobovania, keďže nadrozmerné auta sa do areálu nemôžu dostať...“ „žalobca uviedol, že žalovaná v 3.rade umiestnila na cestu motorové vozidlo s tým, že do areálu nevpustila ani privolanú rýchlu záchrannú službu...“ „Z fotodokumentácie predloženej žalobcom je zrejmé, že žalovaní osadili pri asfaltovej ceste značku, že sa jedná o súkromný pozemok a že od 1.4.2019 budú tieto súkromné pozemky uzavreté a to aj napriek rozhodnutiu mesta Poprad, ktoré uložilo žalovaným povinnosť zdržať sa takéhoto konania....“.

Ako vyplýva z priloženej dokumentácie betónový blok ako aj odstavená dodávka spolu s osadenou tabuľou „SÚKROMNÝ POZEMOK“ sa naďalej na prístupovej ceste nachádzajú. Z fotiek je zrejmé že na jednej strane cesty sa nachádza dlhý betónový obdĺžnik smerujúci k ceste a šikmo k nemu, na druhej strane cesty sa nachádza odstavená dodávka pred ktorou je osadená tabuľa „SÚKROMNÝ POZEMOK“. Cesta medzi betónovým blokom a motorovým vozidlom sa stáča, pričom vzhľadom k rozmiestneniu vytvárajú tieto veci (betónová zábrana, tabuľa a dodávka) prekážky, ktoré sú spôsobilé obmedziť až zabrániť prejazdu nákladných vozidiel. Uvedená fotodokumentácia je zo dňa 10.8.2021, t.j. po dni kedy exekučný titul nadobudol vykonateľnosť aj voči povinnej a taktiež po dni kedy oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Uvedená fotodokumentácia preukazuje že povinná naďalej nerešpektuje právo prechodu a prejazdu oprávneného v zmysle exekučného titulu, pričom exekučným titulom bolo nariadené umožnenie prechodu a prejazdu aj „nákladným motorovým vozidlám spolu s návesom a prívesom“ (ktorých prejazd by pri takomto rozmiestnení nebol možný).

20. D) Vymáhaným nárokom v exekučnom konaní je okrem nepeňažného plnenia v zmysle § 192 Exekučného poriadku aj peňažné plnenie t. j. trovy exekúcie oprávneného a trovy exekúcie exekútora, ktoré súdny exekútor vymáha spôsobom určeným na ich vymoženie, v dôsledku čoho súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 15.2.2021.

21. E) Tvrdenie že konanie oprávneného je neetické, svojvoľné a v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu že si dovoľí vymáhať právo, ktoré mu bolo priznané právoplatným a vykonateľným rozhodnutím a ktoré povinná nerešpektuje, nemá žiadnu oporu. Postup kedy oprávnený právoplatný a vykonateľný exekučný titul predložil na vymáhanie cestou exekúcie je výkonom jeho práva.

22. F) Návrh na zastavenie exekúcie nie je možné vnímať ako opravný prostriedok a má smerovať proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. Dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia len takých skutočností, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Pre pochopenie účelu exekučného konania je potrebné uviesť, že civilné konanie sa delí na základné (vyhľadávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu, a na vykonávacie (exekučné), v ktorom dochádza k uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou splnené dobrovoľne. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní a teda o tých, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu.

23. Exekučný súd je viazaný exekučným titulom, ktorým je v tomto prípade právoplatné a vykonateľné uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/54/2019. Exekučný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou. Vo vykonávacom konaní už súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. Skutočnosti namietané povinným spadajú do obdobia pred vydaním exekučného titulu, preto nie sú spôsobilé privodiť zmenu, ani zrušenie napadnutého rozhodnutia. Exekučný súd je obsahom exekučného titulu viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Na základe uvedeného sťažnostný súd konštatuje, že námietky uvádzané povinnou pod bodom F) sú v exekučnom konaní bez významu, mali byť uplatnené v základnom konaní a nemajú vplyv na rozhodnutie v exekučnom konaní o návrhu na zastavenie exekúcie.

24. Navyiac ako zistil sťažnostný súd zo svojej činnosti, dovolanie povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. mája 2019, sp. zn. 3Co/54/2019 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Prešove zo 16. januára 2020, sp. zn. 3Co/54/2019, bolo odmietnuté (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/245/2021).

25. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s rozhodnutím predloženým exekučnému súdu ako exekučný titul, exekučný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, nie je právo na úspech v spore, resp. právo na

rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu ani záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strán sporu. Tu súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

26. V súvislosti s vyššie uvedeným súd ešte poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

27. Súd na podklade vyššie zistených skutočností dospel k záveru, že preskúmané uznesenie je vecne správne. Z uvedených dôvodov nemohol konať inak, než postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť.

28. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti sťažnostný súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku priznal oprávnenému ako úspešnej strane, ktorý si nárok na náhradu trov uplatnil vo vyjadrení k podanej sťažnosti. Pokiaľ ide o výšku trov za vyjadrenie k podanej sťažnosti, súd oprávnenému priznal náhradu trov nasledovne - za jeden úkon vo výške 41,81 Eur (1/2 z jednej trinástiny z výpočtového základu, t.j. zo sumy 83,62 Eur), k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 10,87 Eur + 20 % DPH; spolu vo výške 63,22 Eur. Uvedené trovy exekúcie budú v prospech oprávneného vymáhané po právoplatnosti tohto rozhodnutia na základe vydaného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučný poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (